

Kísérő

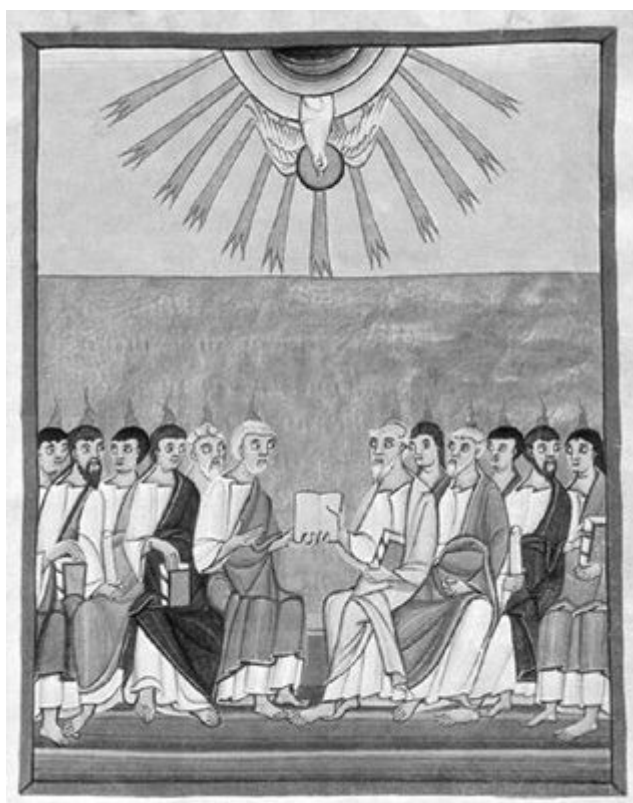

A VÁCI EGYHÁZMEGYE KÓRHÁZLELKÉSZI SZOLGÁLATÁNAK LAPJA

Pünkösöd

Reviczky Gyula: Pünkösöd

Piros pünkösöd öltözik sugárba,
 Mosolyogva száll le a világra.
 Nyomában kél édes rózsa-illat,
 Fényözön hull, a szívek megnyílnak.
 Hogy először tűnt fel a világnak:
 Tüzes nyelvek alakjába' támadt.
 Megoldotta apostolok nyelvét,
 Hirdeté a győzedelmes eszmét.
 Piros pünkösöd, juttasd tiszta fényed'
 Ma is minden bánkódó szívének,
 Hogy ki tévelyg kétségbe', homályba':
 Világító sugaradat áldja.
 Habozóknak oldjad meg a nyelvét,
 Világosítsd hittel föl az elmét.
 Hogy az eszme szívből szívbe szálljon,
 Diadallal az egész világon!
 Piros pünkösöd, szállj le a világra,
 Taníts meg új nyelvre, új imára.
 Oszlasd széjjel mindenütt az éjet,
 Szeretetnek sugara, Szentlélek!

PÜNKÖSDI JELKÉPEK

PüNKÖSDI RÓZSA: püNKÖSDI RÓZSÁT szoktak a mosdóvízbe szórni, hogy egészségesek legyenek. A legények püNKÖSDI RÓZSÁT tettek annak a lánynak az ablakába, akinek udvarolni akartak.

ZÖLD ÁG: nyírfaágot, gyümölcságot, bodzát tettek püNKÖSDKOR a házakra, az istállókra, hogy távol tartsák tőlük az ártó, gonosz szellemeket.

FEHÉR GALAMB: a templomban sok helyen a Szentlélek jelképeként fehér galambokat engedtek szabadon.

Májusfa: PüNKÖSD jelentőségét növelte a májusfaállítás, amely egyaránt jelen volt május elején és püNKÖSDKOR, csak a 20. században vált le az ünnepről. Gyakoriak voltak a bálók és párválasztási szokások is kötődtek a jeles naphoz. A kétnapos ünnepen tilalmak léptek életbe: tilos volt állatokat befogni és kenyeret dagasztani. A májusfát csoportba szerveződve állították a legények a lányoknak, akiknek ez nagy megtiszteltetés volt. Magas, sudár fák voltak erre alkalmasak, melyeket a kerítésoszlophoz rögzítettek éjjel vagy kora hajnalban. Általában színes szalagokkal, étellel-itallal is díszítették. Általában az udvarló legény vezetésével állították a fát, de egyes területeken a legények a rokon lányoknak is állítottak fát. Gyakran a közösségeknek is volt egy közös fája, aminek a kidöntését ünnepély, és táncmulatság kísérte.

Pilinszky János: PüNKÖSD egy új templom falai között (részlet)

Tűz a Szentlélek Isten eljövetele. Az isteni szeretet az ember lelkét feltüzesíti, hogy ne csak szájjal, de tettekkel is szeresse az Istent. Erre kell a Szentlélek tüze és ezt kapták az apostolok PüNKÖSD ünnepén. Azóta jár körül és tüzesíti a mi lelkünket is a nagy parancsban: a felebaráti szeretetben.

Túrmezei Erzsébet: PüNKÖSD után (1.)

PüNKÖSDIG hallgattak. Vártak. Hallgattak.
Szívükben szunnyadt a húsvéti hír.
Nem mentek vele. Egy helyben maradtak.
Aztán püNKÖSD lett, és ütött az óra.
Zendült a szó: Lélek volt és erő.

És háromezren állottak
egyetlen prédikációra.
És egyház született.
Ma is megmozdul ezer és ezer szív
hogyha a szó Lélektől ihletett.
Lélektelen mennyit beszéltünk már mi...
Tanuljunk csendben a Lélekre várni.

A piszkos szeneskosár

A történet egy öregemberről szól, aki a hegyek közt élt fiatal unokájával.

Minden reggel a nagyapa korán kint ült a konyhában, és olvasta régi, megviselt Bibliáját. Az unokája, aki ugyanolyan szeretett volna lenni, mint ő, mindenben utánozni igyekezett a nagyapját. Egyik nap megkérdezte, „Papa, én is próbálom olvasni a Bibliát úgy, mint te, de nem értem azt, és amit értek, azt is elfelejtem, amint becsukom. Mire jó a bibliaolvasás?” A nagyapa, aki közben szemet tett a tűzre, csendesen odafordult hozzá, és azt mondta: „Fogd meg ezt a szeneskosarat, menj le a folyóhoz, és hozz egy kosár vizet!” A fiú úgy tett, ahogy mondták neki, bár az összes víz kicsurgott a kosárból, mielőtt visszaért volna a házhoz. A nagyapa nevetett, és azt mondta, „A következő alkalommal egy kicsit jobban szedd a lábad!”, és visszaküldte azzal, hogy próbálja újra. Ezúttal a fiú gyorsan futott, de a kosár csak üres volt, mire hazaért. A szuszából kifogyva mondta nagyapjának, hogy lehetetlen a kosárban vizet hozni, és elindult, hogy vödörrel kerítsen a kosár helyett. Az öregember ezt mondta, „Nem akarom, hogy vödörrel hozd a vizet; én egy kosár vizet kérek. Meg tudod te azt csinálni, csak nem igyekszel eléggé”, ezzel el is indult, nyilvánvalóan azzal a szándékkal, hogy megnézi, hogyan sikerül a következő forduló. Bár a fiú tudta, hogy lehetetlen, most már csak azért törte magát, hogy lássa a nagyapja az igyekezetét. Megmerítette a kosarat, és futott, ahogy csak tőle telt. Természetesen sokkal azelőtt, hogy elérte volna a nagyapját, a kosár már üres volt. Alig bírt beszélni, „Látod, papa, nincs értelme, ugye te is így gondolod?”. Az öregember azt mondta: „Nézd meg a kosarat!”. A fiú ránézett, és a kosár másmilyen volt. A régi, piszkos szeneskosár helyett egy tiszta kosár volt. „Fiam, ez történik akkor is, amikor a Bibliát olvasod. Lehet, hogy nem érted, vagy nem emlékszel mindenre, de amikor olvasod, az kívül-belül megváltoztat. Ez Isten munkája az életünkben. Ez az, amit csak Isten tud elvégezni, átalakítani bennünket kívül-belül, és lassan Krisztushoz, a Fiához hasonlók leszünk.

Túrmezei Erzsébet: Pünkösöd után (2.)

Pünkösöd előtt - sóvárgás titkos mélye.
Pünkösöd előtt - ígéreték zenéje.
Pünkösöd előtt - esedezés, esengés.
Pünkösöd előtt - halk hajnali derengés.
Pünkösöd előtt - szent vágyak mozdulása.
Pünkösöd előtt - koldusszív tárulása.
Csendesen várni - várni, hinni, kérni!
Aztán - boldog pünkösöd utánba érni!
S pünkösöd után - szent égi erőt-vetten,
pünkösöd után - Lélekkel telítetten.
pünkösöd után - bátor tanúvá lenni,
pünkösöd után - régít kárnak ítélni.
Krisztusnak élni és másoknak élni,
minden mennyei kincset elfogadni,
és pünkösöd után - adni, adni, adni!

A Lélek több, mint ennek az ideig való világnak egy darabja

Előfordult már velünk, hogy megbocsátottunk, habár ezért semmiféle jutalmat nem kaptunk, és a szóltan megbocsátást természetesnek vették? Engedelmeskedtünk-e már egyszer úgy, hogy ezt nem kényszerből vagy azért tettük, mert egyébként kellemetlenségeink lettek volna, hanem csupán azon titokzatos, hallgatag, megfoghatatlan valóság miatt, akit Istennek és az Ő akaratának nevezünk?...

Döntöttünk-e már egyszer lelkiismeretünk legbensőbb szava szerint, ott, ahol az már senkinek nem magyarázható meg, senkinek nem mondható el, ahol az ember egészen magányos, és tudja, hogy olyan döntést hoz, amelynek felelősségét senki át nem veheti tőle, és amelynek felelősségét örökké hordozza? ...Voltunk-e már jók egy emberhez, akitől a hála és megértés semmiféle visszhangja nem érkezett hozzánk, és még csak azt az érzést sem kaptuk jutalmul, hogy önzetlenek, rendesek stb. voltunk?..

Keressük meg saját élményeinket, amelyekben hasonló történt velünk. Ha találunk ilyet, megtapasztaltuk a Lelket, akire gondolunk. Az örökkévalóságot tapasztaltuk meg, azt, hogy a Lélek több, mint ennek az ideig való világnak egy darabja...

Ebből megérthetjük, miféle titokzatos szenvedély él azokban, akik valóban a Lélek emberei: akik a szentek."

(Karl Rahner, Schriften zur Theologie)

A lapot írják, szerkesztik a Váci Egyházmegye Kórházlelkészi Szolgálatának munkatársai.

Felelős: Dr. Faragó Artúr egyházmegyei kórházlelkész.

Vác, Migazzi tér 1. ☒ H-2600 Vác, Pf. 167.

☎ (+36)27/814-114 ☎ (+36)27/814-101 ✉ iroda@korhazlelkesz.hu 🌐 korhazlelkesz.hu